

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. прекодне,

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграм: **СТ. АЖА** — БЕОГРАД

Преплата за Србију на пошти:

на годину	Дин. 12
шест месеци	6
три месеца	3
један месец	1

Преплата за иностранство на пошти:

на годину	Дин. 30
шест месеци	15
три месеца	7.50

Сва Редакције и Адм. :
Косијаска ул. бр. 22.

Глас се дају у Адм. :
Цена утврђена.

Публикација се писма не при-
мају. — Рукописи се не
вратију.

Свака, рукописе, новац и
да остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

Крвави сукоби у Бечу

БУКУРЕШТ, 8. априла. — Путници који долазе из Беча немају речи да опишу ужасно стање које је завладало у Бечу а и у свима другим градовима монархије. Особито Беч има изглед који улива зебњу. У предграђима подигнуте су чак и барикаде. Преко две хиљаде жандарма чувају двор и кућу министара. На свима јавним зградама излепљена су објаве са речима: Доле рат ми хоћемо мир. Неуспеси на бојним пољима тако јако утичу на грађанство, да постоји опасност од побуне нарочито у већим местима!

Наше бојиште

Са аустро-црногорског фронта

ЦЕТИЊЕ, 7. Априла.

У току 6. априла непријатељ је напао наше положаје код Горажде и Фоче. У нападу учествовала је пешадарија и трајао је од 4 часа изјутра до подне, али је непријатељ одбијен. Са наше стране није било губитака, а непријатељеви губитци су незнатни.

Жртве варвара

У Главној Државној Болници на Цетињу помрло је до сада 8 раниених жандарма од злочиначког напада аустриског асгоплана на Поворци.

ПОСЛЕ УПАДА

— Бугарски напади и њихов одјек у француској и енглеској штампи —

Бугари у својој поманителости и у својој српитој немоћи постају и чудновати и комични. Нарочито су комични са тог разлога што раде јакве ствари које приличи да им ми брже боље и смирљиво понудимо и одобримо оно што желе? Ако то мисле, они се љуте на нас и кажу да је да настављају онај систем и ови специјалитет који су примењивали у Турској. Зар они не знају да у ратним

Србија нису једно исто? Да не мисле опет да се играју жмурке? Ако то мисле, она греше, јер су ове игре скупе и њихови изазивачи морају најзад да их плате. У осталом и они сами не знају шта раде и како да назову те радње. Час их поричу, одричу да су учинили и да се чине по њиховим инспирацијама, него веде да су то локалне побуне које имају револуционаран карактер, и да су оне резултат деспотског и бруталног режима, час опет њима прете и предскажују да ће иза тога доћи нешто крупније, као природна последица тога разнијег. Као што видите, ми сами не знају шта хоће и какав циљ имају да постигну. Управо они имају и желе један циљ, али је он далеко од остварења, и најмањег изгледа на остварење.

И како немају ефектив

ног дејства и начина за остварење свога циља све се напослетку своди на једно просто изливаче и манифестовање срдите немоћи. И на томе ће изливачу и карактеристичном показивачу и остати. Ми нисмо Турска, нити смо тако плашљиви и малодушни. У осталом и Бугари су то живо осетили.

А сад још желимо да покажемо и расветлимо како је тај бугарски метод извођења и рада примљен у нашој пријатељској француској и енглеској штампи. Показивачемо конкретним примерима:

У лондонском „Тјмссу“ на једном месту, ст. ји: „Упад Бугара на српску територију не одговара ни у колико неутралитету Бугарске, који је прокламовао г. Радославов на последњој седници. Упад комита бугарских на српску територију још из прошле године, у месецу новембру, остао је некажњен... и савезници не могу бити равнодушни према непријатељским поступцима против њихових (т. ј. савезничких) пријатеља.“

У француском „Тјву“, од речи до речи, стоји: „Последњи напад (струмички) управљен је противу једне жељезничке пруге која је драгоцена за савезнике, као и за њихове пријатеље...“

Ово мобилисање комита и њихово кретање могло се извести само са згачаном бугарске владе Шефферових чета долазе у Софију по заповест и тамо се снабдевају оружјем и муницијом.

Членовима дипломатског кора у Софији познате су ове припреме, и неколико

дипломата који су гледали да виде на лицу места оно што се спрема, би и су сретени у томе...

Један напад противу Србије нашао би пира, Србије Грчку и Румунију, као и Тројни Споразум који је готов да подуре своју херојску савезницу. Је ли потребно да се у Софији једним нарочитим кораком то и навомене.

Рачунамо да горњи наводи узети из два најозбиљнија и полуслужбена листа, не узимајући у обзир опширно и тачно коментаришање других француских листова, показују довољно озбиљност и пажњу коју респективне владе указују нападима бугарских четника на нашу територију. И ми не желимо ништа више, него да се она правилно оцене и да се као последица тога да Бугарима једна колективна правична лекција.

Кад има за остале разбојничке законе и казне, ваљда ће се наћи и за браћу Бугаре. Река не мисле да су они нека привилегисана разбојничка дружина којој нико ништа, а још мање људски закони, не може:

Дипломата који су гледали да виде на лицу места оно што се спрема, би и су сретени у томе...

Један напад противу Србије нашао би пира, Србије Грчку и Румунију, као и Тројни Споразум који је готов да подуре своју херојску савезницу. Је ли потребно да се у Софији једним нарочитим кораком то и навомене.

Рачунамо да горњи наводи узети из два најозбиљнија и полуслужбена листа, не узимајући у обзир опширно и тачно коментаришање других француских листова, показују довољно озбиљност и пажњу коју респективне владе указују нападима бугарских четника на нашу територију. И ми не желимо ништа више, него да се она правилно оцене и да се као последица тога да Бугарима једна колективна правична лекција.

Кад има за остале разбојничке законе и казне, ваљда ће се наћи и за браћу Бугаре. Река не мисле да су они нека привилегисана разбојничка дружина којој нико ништа, а још мање људски закони, не може:

Даље операције

— у Галицији или у Мађарској. —

„Л'Ехо де Пари“ доноси на уводном месту чланак „Рат ослобођења“ од Жана Ерберта, у коме се између осталог вели ов:

После заузећа Пшемисла постављено је питање: да ли ће руска војска у Галицији вршити свој главни напор ка западу, у правцу Крковља, или ка југу, у правцу мађарске равнице. Јучерашњи бриљантни руски комунике изгледа да је дао на знање, да су наши авезници изабрали правац мађарске равнице, преко Карпата. Ако је то доиста њихова одлука она се несумњиво објашњава стратегиским разлозима, од којих се један даје одмах запазити: Немци држе Пољску до Пилице. Али, ако је правац према Угарској кориснији, то највеће само из стратегиских разлога, него из политичких.

Упасти у Угарску то значи парализовати операције које би аустро угарски г-

нералштаб хтео да предузме против Србије или против Румуније, па у једној чак знатној мери и операције против Италије. То значи обећати ослобођење сви ма народима које Мађари притискују, почевши од румунске границе па до Ријеке. То значи уништити све вредност концесијама коју Немачка покушава да учини према Аустрије. Да би се нешто понудило треба још бити и способан и држати у својим рукама.

Пред распадом

— Писање бечких листова —

„Најес Винер Таблат“ вели да Беч још увек оскудева у хлебу. Све су пекарнице још до подне затворене. Оскудица се осећа нарочито у хотелима и ресторанима. Према последњој статистици девет десетина бечких пекара имају там и толико брашна колико је потребно за један дан.

„Рајкспост“ са своје стране, разматрајући такође будућност, изгледа очекује само од неког чуда свас монархије:

„Спрема се крваво пролеће у Карпатима. У мирно доба Русија има три пута јачу војску од наше. „Фреидеаблат“ пише: Није моменат да критикујемо прошлост и да разматрамо шта се је могло урадити Сада ваља мислити на будућност и да искажу све околности које данас захтевају њување.

У Карпатима

Букурешт, 8. априла
У аустриским војним круговима овлада је паника.

услед руског налога надзирања у Карпатима. Услед овога главни штаб је наредио да се готово све немачке војне снаге пребаци у Карпате, као помоћ армијама, које се тамо већ налазе. Армија генерала Борројевића, армија ерцхерцога Јосефа Фердинанда и немачки корпуси под командом генерала Ланцингера. Армија генерала Борројевића, оперише долином реке Лаборче, армија ерцхерцога Јосефа Фердинанда налази се још увек на позицијама у северним Карпатима. Немачки корпуси оперише око Ужока.

Рокфелеров фонд

— Долазак бактериолога и стручњака. —

НИЦ, 8. априла.

Рокфелеров фонд, који је нарочита комисија недавно изучавала наше санитарне прилике, послао је у споразуму са америчким Црвеним Крстом једну санитарну мисију у Србију, која стиже ово дана. Мисија је састављена од 10 чланова, познатих бактериолога и стручњака. Мисија собом носи велику количину санитарског материјала. На челу мисије налази се др. Вичард Стромг, директор медицинске школе за тропске болести на универзитету у Харварду.

Сређена је и друга мисија, која ће ускоро поћи за Србију. Са њом долази генерал Горнос, један од најчувенијих америчких санитарских инжењера. Амерички Црвени Крст с Рокфелеровим фондом чини велике припреме за стицање санитарне помоћи Ср-

Каћуна — Приштина

Тешите се мајке

уцвелена срца...

Опростите мајке уцвелена срца Чија деца неће више никад доћи Гробови су њихи далеко од дома, Пут којим су прошли, неће више проћи.

Иако им је земља за коју су пали, Туђин тамо није, све је српско сада.

Гробови ће њихи сведоци да буду, Остварењих жеља, Србијових нада.

Наћи ће се неко, да гробове њине,

Басипа цвећем, и кандила пали Дакша ће им земља увек тамо бити,

Са чију слободу свој живот су дали.

Тешите се мајке, уцвелена срца, Где су ваша деца, тамо туђинице,

Са својом су крвљу ударили тењем,

Одбине драге, Велике Србије.

ФЕЛТОН

Јеротије Командири:

ЈЕДАН ХЕРОЈ

Био је диван дан. Сунце високо одсјочило и својим за јесење време врло топлим зрацима обасјавало наше ровове. Били смо близу непријатеља тако да смо му сваки покрет могли видети. Поред мене, иза једне по веће гомице земље, седео је командир са још неким официјерима и нешто су разговарали. Командир устаде, позва све официјере и подофицијере и уписа их овако:

— Ко сме отићи непријатељу и донети ми једног живог његовог војника? Сви су ћутали.

— Зар нико то не сме учинити? упута командир.

— Ја сме! јави се један глас.

— Који?

— Пред командира изађе и стаде мирво један наред-

ник, висок, крупан, добро развијен човек.

— А ти си Тихомире Командири! Ти сме! да одеш тамо и да ми донесеш једно живог непријатељског војника! Иди одмах!

— Разумем! гласио је одговор.

Наредник Тихомир узе свој револвер и пође, али не право непријатељу него његовом левом крилу. Изашао је полако пузећи од жбуна до жбуна, да га не би приметили и почеи шупати. Брзо га изгубисмо из вида. Прође један сат од како је отишао, али га још нема да се врати и тек око четири часа по подне опази смо га како се лагано привлачи овамо, вукући за собом нешто прилично тешко. Најзад ускочи у ров, оде право код командара и рече: „Господине капетане, извршио сам заповест!“

— А где ти је Шваба?

— Остави сам га напољу да не би испрљао ров.

— Он ти је побегао!

— Није, добро сам га везао!

— Па дај га овамо!

— Разумем.

Он изађе и одмах се врати носећи у наручју, као мало дете једнога аустриског војника. Он га је био добро везао, па му чак и уста марамом запушио, да не би викао.

— Господине капетане, ево га! рапортира наредник Командири.

— Познато како је леп, па кад је паметен као да је сад из луднице изашао! подсмеху се командир блесавме Мађару.

Мађар је само бленуо час у једног час у другог и мислио, шта ли ће бити са њим.

— Дејер, Командири, испричај нам, како си ухватно овога и овако га везао, а да она други не примете ништа!

— Ето како: отишао сам доле иза њихових ровова у једно село и у једној кући затекнем њих тројицу.

Уђем унутра са напереним револвером. Један се маши пушке, али га ја претекнем и он паде мртав. Док сам ја везивао овога онај други уграби праљку те побегне и ја га немогах стићи него доведох, у траву довољно, само овога.

— Добро, Командири, честитам ти и предложићу те за напређење! рече командир и пружи руку храброме нареднику.

Није од то доба прошло више месец дана, а наредник Тихомир Командири добио је за потпоручника.

Била је ведром хладна ноћ. Добила се наредба, да се заузму непријатељски ровови и да се даље наступа. Потпоручник Тихомир Командири био је у извидници и кад се вратио и предро извештај, одмах се кренуло напред. Војници су полако, један за другим излазили из ровова и у највећој тишини грабљивали се непријатељу. Кад су

били на сасвим малој дубини, одједном пролома ноћну тишину српско „ура“ и војници полетеше као лавови на непријатеља. Потпоручник Тихомир јурио је напред са исукомом сабљом и први је улетео у непријатељски ров. И војници су по примеру свога официјера бесно нападнали и потисли многобројнијег непријатеља са ових положаја. Овај храбри официјер остави један део својих војника ту, и повојају, а са другим делом и још неким другим јединицама полете опет на јуриш. Кроз ноћ је одјекивао његов звучни глас: „Напред соколови! Напред браћо! Сложно истерајмо непријатеља из своје миле земље!“

Он је опет јурио напред и соколиво војнике, а они су га молили да се мало закљони, да не погине, јер неће моћи на један без њега, али је он и даље јурио само напред. Куршуми су сипали као киша, а овај неустрашим херој јурио је

пред својим војницима и не престано викао: „Напред браћо! Ура! Јуриш!“ Али баш пред самим непријатељским ровом паде погођен у груди. Војници, видећи да им је најбољи официјер пао, полетеше сложено напред и улетеше у непријатељске ровове да осете своја официјера.

Сутрадан, када је изгрејало сунце, свештеник је опевао једнога од многих хероја, који је пао за част и славу отаџбине. Пао је један који је своју отаџбину љубио више него све друго, који је и свој живот дао за своју отаџбину.

„Слава ти, славно пали Тихомире Командири!“ узвикну са сузама у очима командир.

А мало потом земља је покрила и овога хероја, а на месту где је пао стоји само бели крст и пред њим је мала вештањина коју су запалили захваљени војници своје јуначком официјеру.

бији, у лекарама, болничарама и у материјалу. Амерички „Српски Народни Одбор“ послео је нашем Црвеном Крсту 25 великих болничких шатора.

Мителене

— Пред окупацијом острва Мителене. —

СОЛУН, 8 априла. Према вестима из атинских политичких кругова сваког часа се очекује глас, да су Савезници из стратешких разлога окупирале острво Мителене. Пре неколико дана један Савезнички контраторпилер приспео је у Мителену и командант брода је после конференција са енглеским конзулом извршио снимања свих важних стратегијских тачака на острву. Ово се сматра као увод за окупацију.

Из Бугарске

— Незадовољство против напада на српску територију —

СОФИЈА, 7 апри. У свима политичким партијама избило је велико незадовољство против поступка револуционарног македонског комитета, који претендује да ће у садашњој кризи наметнути свој начин рада бугарској влади и да ће, како се вели у политичким круговима, компротитовати земљу својим аерационским на Грчку и Србију.

Дужина фронта

— Колико велико целокупно дужина европског ратног фронта. —

Париски „Матен“ доноси ове занимљиве податке о дужини борбеног фронта. Тако према овим подацима француска се војска бори на фронту дугачком 870 километара, енглески фронт износи 50 километара, белгијски 28, руски 1370 и српско-црногорски 350 километара. Према томе целокупна дужина европског борбеног фронта износи 2668 километара.

Из Грчке

— Завијатис, изолација Венизелоса —

СОЛУН, 8 апри. Око сто посланика из групе Венизелосове састали су се јуче у Атини код Трупакиса, подпредседн. стран-

ке. Остали који нису били присутни изјавили су свој незадовољство и изјавили своју солидарност са решењем које се буде донело. После дуге дискусије за шефа је изабран г. Завијатис.

На овој седници примљен је једногласно проглас који ће се упутити народу приликом избора. Завијатис је изјавио да ће странка и даље ићи овим путем којим је водио Венизелос и да ће се борити против данашње владе.

Наши железничари

— Једна неправда —

Како се нама ратницима признају наше заслуге нека само послужи овај пример. Наредбом Врховне Команде позвати су сви пешадиски подофицири—железничари, да се јаве својим припадјућим командама што смо по саопштењу одмах и учинили и шта је било после тога.

Железничка Дирекција даје свима нама само по једну половину наше припадјуће плате.

Дакле поједили указна чиновници — официри — па и реуказни, којих има доста и у позадини а у војсци пријазу плате, онде где има је већа, докле нама који смо у првом борбеном реду дају по једну половину од наше иначе мале плате. Зар је то правда? Зар се тако награђују наше заслуге и наш труд?

Један редак пример

— Љубав према отаџбини. —

Свима нама је познато како се је у овоме рату храброшћу одликовала и барска чета Ламског Одрода, којом је командовао ваљави и храбри г. Живан Стефановић, пеш. кап. II. кл. који је за храброст у бугарском рату одликован златном медаљом.

Поред личне храбрости г. Стефановић је учинио како смо извештени од надлежних, још једну племенитост.

Изво је г. Стефановић спремао човек он се је у корист државне ратне касе за време док траје рат одрекао примања своје плате и исту уступио ратној каси.

Овако племенито поштеновање г. Стефановића за сваку је похвалу.

Нека је хвала г. Стефановићу!

Дневне вести

Полицијски указ
Данашње „Српске Новине“ доносе омањи указ о риз мештају окружних и средњих начелника.

Седница просветног савета
Крајем овог месеца одржаће се у Нишу седница просветног савета. На седници ће се решавати о изменама и допунама у законском предлогу о средњошколској настави.

Полицијске вести
Г. Љубомир Грандифиловић, правозаступник из Београда; који је последњим указом постављен за писара начелства округа брегалничког; преписом министра полиције добио је двомесечног одсуство, но с тим да ради у Управи Вароша Београда.

Француски лекари
Јуче су стигли у Београд четири француска лекара.

Интернирани и заробљени
Јучерањи број „Српских Новина“ доноси у додатку списак наших интернираних и заробљених грађана.

Дезинфекција затвора
Г. Министар Унутрашњих Дела, на једно је свима полицијским властима, да ове преко својих помоћних органа изврше дезинфекцију свију затвора.

Енглески лекари
Кроз неколико дана, доћи ће у Београд још 30 енглеских лекара.

Они ће бити распоређени на рад по београдским болницама и у београдском округу.

Санитетски материјал
Јуче је стигла у Београду већа количина санитетског материјала.

Материјал је намењен енглеској мисији.

Интернирани грађани
У Пракову су стигли неколико наших грађана, који су били интернирани у Аустро-Угарској.

Они се неће пуштати у унутрашњост све докле, док не издрже петодневни карантин.

Морталитет
Према податцима статастичког одељења општине београдске, број умрлих у Београду, рапидно опада, према броју умрлих у прошлом месецу.

Чистоћа по болницама
Санитетско одељење Министарства Војног, образоваће санитетске комисије, којима ће бити у дужности, да надгледају рад и чистоћу по болницама.

У комисији ће бити и наши и страни лекари.

Живко Сарајевчић
У Краљеву је умро 4 ов. месеца Живко Сарајевчић, там. трговац, поред свога имања које износи у суми око 100 хиљада динара умро је у највећој бедности и ваљају своје драге деце.

Проклета маћеха, раздала је готов новац и али и врани само за њега и његову децу, једине наследнике тог имања, није никад имала помоћи. Пок. Живко био је примеран грађанин и добар друг. Нека му Бог души прости, а маћеху да Бог да колера и чума да умори!

Паликовића у Београду
Пошто је завршено са припремама, паликовића грађанства у Београду отпочеће кроз два дана.

Карте „Црвеног Крста“
Ради тачније и сигурније кореспонденције између полица интернираних и заробљених наших грађана, Српски Црвени Крст штампао је већу количину дописних карата са друштвеним жигом.

Карте ће се бесплатно раздавати свима породицама.

Скопљанско позориште
Чланови Народног Позоришта у Скопљу, који су ратници желе се да већ три месеца не добијају плату. Ако је ово тачно, онда би

имали да приметимо, да и приватна предузећа исплаћују своје особље које се налази на војној дужности, па зашто тек не би држава давала плату овим ратницима који се по дужности налазе тамо.

Скрећемо пажњу надлежним да се и ови људи сматрају као чланови Народног Позоришта и да им се по могућству изда плата.

Помен
Породица поч. Данила С. Илића апотекара из Крагујевца даваће му четрдесетодневни помен у уторак 14 ов. месеца у крагујевачкој новој цркви у 11 часова пре подне.

Позив
Тутор цркве Ружице, који је руковао црквеним утварима, позива се да изволи што пре доћи у Општину Београдску где ће му се у административном одељењу извршити саопштење једног важног акта.

Работ
— Апотекар за мустру. —

Пре неколико дана пролазим преко Тркалишта и моју пажњу привуче један лист „беле хартије“ залепљен на апотекарски излог. И знате ли шта је писало? Господин апотекар препоручује своју есенцију за прављење ракије и вина.

Међутим, кад сам доцније ушао у апотеку и затражио један лек, г. апотекар је изјавио да нема и како је у опште немогуће набавити са стране.

Овога ревниског апотекара, који набавља есенције за фабрикацију алкохолних пића, а не може да набави најквалитетније лекове, препоручујемо га одбору за сузбијање заразе, да га овај предложи г. министру за одликовање.

Рейпортер.

Из веселог Беча

— Страшно економско стање —

Глад је у Бечу тако велика да је цар дозволио да се побије трећина животиња из чувене менаџерије у Шенбруну. Поубијали су све лавове, тигрове, пантере и водене животиње.

РУСКА ОФАНЗИВА

Са мора

ПЕТРОГРАД, 7. априла. — У правцу морске обале и даље граје артиљериска и пушчана борба. Не јавља се ни за какве промене на осталим фронтима.

Аустро-руски фронт

ПЕТРОГРАД, 6. априла. — Ноћу у очи 5 априла, непријатељ је са великим губитцима напао наше трупе, које заузимају велико источно од Телепоча. Јед-

ним прстићем нападом ми смо натерали непријатеља да евакуише праступнице наших поз. ција. Заробили смо један аустријски батаљон, који се предао. Приликом заузимања виса југо-источно од села Полева, 3. ов. м. заробили смо 1155 војника, 20 официра и 6 митраљеза. 4. ов. м. одбили смо два нова напада у правцу Стрија.

На осталим деловима фронта нема никакве измене.

Лела Перићева

— РОМАН ИЗ БЕОГРАДСКОГ ЖИВОТА —

— Брак је једна дивна ствар, тако се бар о њему говори. И ја сам готова да то и подлишем. Али у исто време брак је онај драгоцени камен, што је скривен у ковчежићу, који затвара десет брава. Брак је лепа ствар, дивна; он је стаза досута дивним прећем, али по њој не може да иде сваки, или бар није за свакога. Брак је га многе у точиште среће, међутим, за њих многе је и тамница где нема ни светлости ни ваздуха ни слободе. Павле, ја познајем себе добро! Ја о сећам да нисам за овај обичан, свакидашњи живот. Мене мами ларма, врева, ја осећам тек онда да живим када сам на улици, када сам у каквој гунгули, метежу! Када се возим са мамом ја умирим од досаде. Њена кола иду и сувише полако, док у аутомобилу који на сат пролази 80 км ја тек тада осећам да живим тек ми тада почиње да топлије струји крв. Ја сам као какво дете са улице! —

И Лела сањалачки затвора очи Била је враголасто лепа — Да, да, ја сам право у лачко дете. За мене је свет и живот — улици! —

— Хвала лепо! И ја ти у име целе наше породице најсрдније захваљујем на томе! — промрља Павле Перић.

— И како сам ја уверена, да у браку, у који нас тако рећи гурају наши родитељи, нема среће, или бар нема оне среће о којој смо млада душа једне невине и највише душе масли, ја хоћу да живим. А како је страшно у браку. Мени брак изгледа као кавез у

није изрази!

Шта по својој урођеној покварености судите, да су све женске покварене. Међутим, до кога је кривица, како се нађе понека жена која не иде правом стазом живота? Да вас, ви више обожавате и радије се забављате са оним женама које иду странпутицама. Браколомница је идеал ваших снова. Међутим, жена поштена, али која хоће да живи слободним животом, жена слободна, мало вагрените крви за вас је не поштена и ви је осуђујете и добацујете јој најскарадније изразе!

Јављамо нашим познаницима и пријатељима, да ћемо нашој ранопреминулој деци, нашем прадецу

Мики

и нашој мезимци

Даница

давати четрдесетодневни помен у суботу 11 ов. месеца на Новом Гробљу у 11 час. пре подне.

ДУБОКО ОЖАЛОШЋЕНИ:
Баба Милева, деда Бора, отац Воја, мајка Христина, ујак 112 Никола, ујна Ана и остала родбина. 2—3

НАПОЛЕОН
ОД РОЂЕЊА ДО СМРТИ

Познати француски историчар А. МАКСИМОВИЋ и В. КАЉАНСКИ

СА ПРЕГОВОРНИМ Г. П. М. ПЕТРОВИЋА

ИЛУСТРОВАНО

САДРЖАЈ:

1. НАПОЛЕОН БОНАПАРТА
2. БЕНЕДИКТ БОНАПАРТА
3. БОНАПАРТА ПРВИ КОНЗУЛ
4. НАПОЛЕОН ЦАР
5. НА ОСТРВУ ЕЛБИ
6. СТО ДАНА
7. НАПОЛЕОН НА С. ЈЕЛЕНИ

(240 страна)

Поруџине се врше по пријему нових или на доплату.

Књижарна, конференционна и препоручилница 30 од сто

ПОРУЏИНЕ ПРИМА И КЊИЖАРА : : : : :
: : : : : „НАПРЕДАК“
Кнез Михајлова улица
— БЕОГРАД —

ЈЕЛЕНА МИЛКИЋ
МОДИСКИЊА — БЕОГРАД
СПРЕМИЛА ЈЕ ВЕЛИКИ ИЗБОР, ВРЛО ЛЕПИХ

Модерних женских шешира

Пошто је ово данас једина радња у Србији, која има одељења за фабрикацију

Женских модела

и пошто стоји у вези са помодним фирмама на страни, то је она једино у могућности, да и у данашњим приликама има модерне ствари. Ради увере моли се п. публици за посету или писмену поручицу. — За унутрашњост шаље се доплатом. 3—5

Радња погребног предузећа
Зарија Узгребовића
ПРЕКО ОД „РУСКОГ ЦАРА“
од 1. Априла стално је отворена.
2—10

Пажња градским радницима
Кројачицама, кројачима и абаџијама.

Пошто ће се у најкраћем времену почети са кројењем 350.000 пари летњих војничких блуза и панталона и тиме дати прилика многим да могу што зарадити, зато овим позивамо све раднице које су вољне радити, да се обрате Лазаревићу и Јовановићу кројачима оvd. Кнез Михајлова улица бр. 22 ради уписа имена и адреса, као и колику количину посла могу примити, јер услед отежаног саобраћаја, за Београд примити се посао само онолико, за колико се буду пријавили. Пријаве ће трајати до 11-ог овог месеца. — За унутрашњост Србије сви они који се интересују нека се обрате Мих. Поповићу кројачу — Ниш. 110,2—3

БРАЋА ФУКС И ДРУГ, трговачки агент из Београда чији се један члан исте фирме налази у СОЛУНУ послом одакле путује врло често за Италију, Француску, Швајцарску, Енглеску, Шпанију а по потреби и за Америку. — Прва посредовања послова свих већих бранжа за Импорт у Србију и Експорт за западну Европу. — Стоји на услузи за сваке врсте информације. — Адреса за писма: FUCHS BROTHERS & COMP. vis a vis des Postes Helleniques № 3 SALONIQUE (Солун). 104,2—5

Са болом у души јављам, да је мој добри и нигда незаборављени син јединац и хранитељ

Јован Петковић
цариник и резервни артиљ. наредник

Умро од несретне болести пегавог тифуса у цвету свог млађаног живота 23. марта т. г. у пожаревачкој болници. Тужна је до гроба ојажена мати: Марија, ујак Јован Пешић, вајар, стара-мајка Јула, тетке: Перса и Милица, теча Живан Петровић, вој. чиновник, брат од тете Миодраг, ђак. 113,1—1

Наш мили и никад непрежалењи син, брат, ујак

Носта И. Бошковић
архивар држ. савета

преминуо је 27 марта од пегавог тифуса у Крушевцу а 28 сахрањен је. Ово јављамо сродницима, пријатељима и познаницима нашим и његовим.

Овим путем захваљујемо господи, који се нашоше на услузи приликом болести и сахране.

Ожалошћени: мати Милица, сестре: Косара, Ангелина, Љубица, Јелена, Христина и Наталија, сестричине: Лепосава, Љубица и Ружица и остала многобројна родбина. 111,2—3

Са болом у души јављам свима сродницима, пријатељима и познаницима, да је наш мили и никад непрежалењи супруг и брат

Михајло А. Лепчевић (Бечлија)
ГРАЂЕВИНАР

после дужег и тешког боловања преминуо је 24 марта у 12 часова, 47 година свога живота, а сахрањен 25. марта у 3 часа по подне на новом гробљу.
Београд, 1915 год.

ОЖАЛОШЋЕНИ
Супруга Јелена М. Лепчевић, брат Ђене Лепчевић грађевинар са осталом многобројном родбином. 114 1—3

